Написав нічий=божий
Вівторок, 03 травня 2011, 04:01

Розплата.
Там, де з кінця все почалося,
І де початок всіх кінців
Велике слово відбулося,
Це слово Бог, він повелів.
І що не день, нове творіння,
Вінцем якого був Адам.
І не було в тім раю тління,
І кінця-краю чудесам.
Там лев був зайцю кращим другом,
І вовк із вівцями одне.
Ніхто не рав в тім раю плугом,
Там сіялось, росло саме,
Допоки хтось не зашипів,
І слово Боже і могутнє
На слово змія підмінив,
І зупинилося майбутнє.
Пройшли роки, сховалось літо,
Де було тепло, тепер зимно.
І смерть пішла гуляти світом,
І плаче хтось за своїм сином.
Тепер, де мир був, там війна,
З води живої стала кров,
Де було щастя, там біда,
І заздрість з'їла всю любов.
Ізраїль плаче за дітьми,
Яких колись попроклинав
Словами дикими з пітьми,
Коли Христа він розпинав.